

den paagældende 400 Kr. om Aaret. En saadan Graduering af Invaliderenten vil være langt mere retfærdig overfor Befolkningen og vilde ikke i saa høj Grad krænke fattige Menneskers Retsfølelse, som Tilfældet er nu, da man har saa let ved at trække Analogier fra Arbejderforsikrings-Raadet; i hvert Tilfælde er det grumme svært for Lægfolk at forstaa, at der ikke kan drages en Analogi derfra. Jeg anmoder den højtærede Socialminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, for i Længden kan dette System dog ikke opretholdes.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne rette en Henvendelse angaaende Nationalgalleriet paa Frederiksborg Slot. Jeg og vistnok de fleste med mig har altid troet, at Frederiksborg Slot med sine mange dejlige Kunstskatte tilhørte Nationen, tilhørte hele det danske Folk, saa at enhver Medborger her i Danmark var Medejer af de Værdier, Slottet rummer. Men i Maj Maaned blev Offentligheden opskræmmet af en Bladkampagne, foranlediget ved, at nogle af Museets Kunstskatte fandtes udbudt i den private Handelsomsætning. Det kom imidlertid ved nævnte Lejlighed offentligt frem, at vel er Frederiksborg Slot den danske Stats, d. v. s. det danske Samfunds Ejendom, men at Museet ingenlunde tilhørte det danske Folk, men var en selvejende Institution, som blot har faaet Lov til at laane det skønne Frederiksborg Slot gratis til Brug for Nationalhistorisk Museum. Paa Grund af Meddelelserne om denne Handlen med de i Slottet beroende Museumsgenstande, som da kom frem i alle Partiers Dagspresse, er vi efterhaanden mange her i Landet, der spørger den højtærede Indenrigsminister, om denne Sammenblanding af privat og national Ejendomsret ikke kan ændres, subsidiært, om man da ikke kunde naa dertil til Betyggelse for Befolkningen, at een Gang erhvervede Kunstskatte ikke maa afhændes uden Ministeriets Sanktion, paa samme Maade som ved Afhændelsen af Kunstskatte fra Statens Museum for Kunst. Det var dog i Virkeligheden kun et ringe Nederlag for Husly i Frederiksborg Slot. Det er neppe for meget sagt, at Befolkningen blev slaaet med Forfærdelse over det, der blev sagt om Museet ved den nævnte Lejlighed. Dette skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa, men jeg vil gerne nævne, at man ogsaa ved andre Lejligheder nu og da ser en lille Meddelelse i en Avisnotits, som gør, at man studser. Jeg erindrer en lille Notits i et

Dagblad 2den Pinsedag i Aar i Anledning af Maleren Michael Anchers 75 Aars Fødselsdag. Der stod omtalt, hvor hans mange dejlige Malerier var havnet, og der meddeltes, at hans mest kendte og mest omtalte Maleri, det store Billede: „Vil han klare Pynten?“ var solgt til Nationalgalleriet, som overlod det til den dalevende Kong Christian den Niende, og efter hans Død var det kommet i en andens Besiddelse end det danske Nationalgalleris. Man studser ogsaa over en lille Bladnotits saalydende: „Paa Glückstadt-Auktionen købte Frederiksborg-Museet C. A. Lorentzens Billede af Kong Frederik den Sjette som Kronprins. Billedet, der tidligere har været i det kgl. danske Gesandtskabs Besiddelse i Paris, kostede nu 3 200 Kr.“ Jeg vil gerne forespørge den højtærede Udenrigsminister, om Billedet i det danske Gesandtskab i Paris ikke tilhører den danske Stat, og jeg beder Udenrigsministeren undersøge, om Billedet paa legitim Maade er kommet i det nævnte Dødsbos Besiddelse.

Jeg vil saa slutte mine korte Bemærkninger med en enkelt Ting vedrørende Stevns Klint. En Malerinde har i en Stund, hvor hun formentlig ikke har haft noget fornuftigere at beskæftige sig med, undfanget den Idé at ville have udhugget et Relief af Biskop Absalon i Stevns Klint. Der er noget besynderligt i den Tanke. Det kan kun blive et Plagiat, selv om det i dette Tilfælde er selve Naturen, der plagieres. Jeg ser nemlig Forbilledet i Bjørnson-Profilen i Kvam i Norge. Tager man ad Gudbrandsdalen Nord over, vil man omtrent midtvejs mellem Aulestad og Dovre i Fjeldet paa den vestre Side af Elven Laagen højt oppe paa en fremspringende Fjeldkam kunne se den skarpe Profil af Bjørnson, men dannet af Naturen. Og der er ingen fremmed, der faar Lov til at passere Kvam, uden at Normændene med Stolthed peger op mod Fjeldkammen, hvor Profilen af den norske Aandshøvding tydeligt tegner sig mod Horisonten. Det er naturligt, at enhver Norsk er stolt over denne nationale Skat, men lige saa unaturligt vilde det dog være, om man herhjemme for at efterabe Bjørnson-Profilen ved Kvam vilde søge med Menneskehaand at fremstille et Relief af Absalon i Kridtklinten ved Stevns. Det er ikke for at forklejne Stevns Klint, som er en herlig Klint, der har sin egen skønne Poesi; men som ingenlunde egner sig som Materiale for en Billedhugger. Jeg ved ikke, om Tanken er opgivet igen,